

เกศกาลประชุม พู้ดีอหุน

หลักการบรรยายทักษะที่ได้ตามมาตรฐานสากล 6 หมวด มีอยู่ 2 หมวด ที่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการประชุมพู้ดีอหุน คือ หมวดที่ว่าด้วย “สิกธิของพู้ดีอหุน” และ “การปฏิบัติต่อพู้ดีอหุนอย่าง大方กันกัน” มาตรา 98 หมวด 7 ของกฎหมายเบร็อกทามานะระบุว่า “คณะกรรมการต้องจัดให้มี การประชุมพู้ดีอหุนเป็นการประชุมสามัญประจำปีภายในสี่เดือนบัญแต่ไม่晚于 สิบสุดของรอบปีบัญเชิงของบริษัท”

บริษัทในประเทศไทยเกือบทั้งหมดใช้วันที่ 31 ธันวาคม เป็นวันที่ สิ้นสุดของรอบปีบัญชีดังนั้นจึงต้องจัดให้มีการประชุมสามัญพู้ดีอหุน ประจำปีภายในเดือนเมษายนของทุกๆ ปี ซึ่งเดือนเมษายนของทุกๆ ปี นอกจากจะมีเทศกาลสงกรานต์แล้ว ยังเป็นเทศกาลประชุมพู้ดีอหุน ของบรรดาบริษัทมหาชน หรือบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทยด้วย

บางท่านอาจสงสัยว่า บริษัทด้วยๆ ปีบัญชีสิ้นเดือนธันวาคม ทำไม่ส่วนใหญ่มาประชุมเอาเดือนเมษายน ก่อนถึงวันประชุม พู้ดีอหุน มีเรื่องราวหลายเรื่องที่จะต้องดำเนินการให้เสร็จเรียบร้อย เสียก่อน เมื่อปีบัญชีประจำปีแล้ว ต้องให้ผู้ดูแลสถาบันบัญชี或是 ภายนอกทำการตรวจสอบบัญชีก่อน ต้องจัดทำรายงานประจำปี ส่งให้ผู้ดีอหุนพร้อมหนังสือเชิญประชุมและเอกสารประกอบการประชุม นอกจากนี้ เมื่อตรวจสอบงบการเงินเรียบร้อยแล้วยังต้องให้ คณะกรรมการตรวจสอบพิจารณาเห็นชอบ เพื่อเสนอให้ที่ประชุมพู้ดีอหุนอนุมัติ ในวันประชุม

กำหนดวันการอัตประชุมสามัญพู้ดีอหุนประจำปี ของบริษัททั้งหมดที่บัญชีสุดวันที่ 31 ธ.ค. 2549

วันที่จัดประชุม	จำนวนบริษัท จดทะเบียน	สัดส่วนต่อบริษัท จดทะเบียนทั้งหมด
ระหว่าง วันที่ 4-10 มี.ค. 50	1	0.21%
ระหว่าง วันที่ 11-17 มี.ค. 50	1	0.21%
ระหว่าง วันที่ 18-24 มี.ค. 50	6	1.27%
ระหว่าง วันที่ 25-31 มี.ค. 50	33	6.99%
ระหว่าง วันที่ 1-7 เม.ย. 50	35	7.42%
ระหว่าง วันที่ 8-14 เม.ย. 50	31	6.57%
ระหว่าง วันที่ 15-21 เม.ย. 50	50	10.59%
ระหว่าง วันที่ 22-28 เม.ย. 50	277	58.69%
ระหว่าง วันที่ 29-30 เม.ย. 50	38	8.05%
รวม	472	100.00%

ก่อนการประชุมพู้ดีอหุน คณะกรรมการจะต้องจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการ เพื่อพิจารณากำหนดวาระการประชุมพู้ดีอหุนพร้อมมีมติให้ความเห็นแต่ละวาระเพื่อเสนอให้ที่ประชุมพู้ดีอหุน พิจารณา ยังมีเงื่อนเวลาที่ต้องปฏิบัติ คือ ต้องมีการปิดสมุดทะเบียนหุ้นภายใน 21 วันก่อนวันประชุม เพื่อใช้รายชื่อวันปิดสมุดทะเบียนในการส่งหนังสือเชิญประชุมและสุดท้ายต้องส่งหนังสือเชิญประชุมให้ผู้ดีอหุนก่อนกำหนดวันประชุมอย่างน้อย 7 วัน

ปัจจุบันมีบริษัทจดทะเบียนที่จะต้องจัดให้มีการประชุมสามัญพู้ดีอหุนประจำปีทั้งหมด 500 บริษัท มีอยู่ 28 บริษัทที่ปิดบัญชีรอบปีบัญชีในเดือนอื่นๆ ที่มิใช่เดือนธันวาคม ที่เหลือ 472 บริษัท มีวันสิ้นสุดรอบบัญชีอยู่ที่เดือนธันวาคม จากตารางจะเห็นว่ามีบริษัทที่มีความพร้อมจัดประชุมได้ในเดือนมีนาคมเพียง 41 บริษัทจากทั้งหมด 472 บริษัท หรือคิดเป็นร้อยละ 8.69 ส่วนที่เหลือร้อยละ 91.31 ไปจัดประชุมในเดือนเมษายน 2550 ในจำนวนนี้มีถึง 315 บริษัทหรือร้อยละ 66.7 ที่นัดแนะจัดประชุมในช่วง 10 วันสุดท้ายของเดือนเมษายน

ก้าวไปต่อไปให้ความสำเร็จกับการประชุมพู้ดีอหุน

สิทธิของผู้ดีอหุนตามกฎหมายคือเป็นเจ้าของบริษัทคล้ายกับประชาชนเป็นเจ้าของประเทศ ผู้ดีอหุนสามารถใช้สิทธิต่างๆ ของตนโดยการซักถาม ให้ความเห็น และตัดสินใจโดยการออกเสียงผ่านกระบวนการประชุมพู้ดีอหุนคล้ายกับประชาชนใช้สิทธิผ่านกระบวนการเลือกตั้ง ดังนั้นหากผู้ดีอหุนต้องการใช้สิทธิก็ต้องมีหน้าที่เข้าประชุม การประชุมพู้ดีอหุนไม่ว่าสามัญประจำปีหรือประชุมวิสามัญเมื่อได้กิตามที่ต้องการพิจารณาเรื่องราวดิษฐ์คำคัญหรือเร่งด่วนอื่นๆ จึงเป็นเวลาที่มีความสำคัญยิ่งต่อการใช้สิทธิต่างๆ ของผู้ดีอหุน เช่นสิทธิในการแต่งตั้งหัวหน้าคณะกรรมการ คณะกรรมการบริษัท สิทธิในการกำหนดค่าตอบแทนกรรมการ และค่าตอบแทนผู้สอบบัญชี สิทธิในการอนุมัติการจ่าย หรือไม่จ่ายเงินปันผล สิทธิในการอนุมัติซื้อหรือขายทรัพย์สินที่มีนัยสำคัญ เป็นต้น

หลักการบริหารทักษะที่ได้ตามมาตรฐานสากลที่กล่าวถึง 2 หมวด เมื่อตอนต้น จึงเน้นการให้บริษัทต่างๆ ต้องรักษาสิทธิและไม่ริบถอนสิทธิของผู้ดีอหุน เนื้อหาของทั้ง 2 หมวดจึงเน้นหลักปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการส่งเสริมให้ผู้ดีอหุนใช้สิทธิได้เต็มที่ โดยเฉพาะการเข้าร่วมประชุมพู้ดีอหุน

คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) สงวนไว้ให้บริษัทจดทะเบียนให้ความสำคัญในเรื่องนี้ โดยจัดให้มีการประเมินจัดระดับคุณภาพการประชุมพู้ดีอหุน โดยเฉพาะเรื่อง การส่งเสริมให้ผู้ดีอหุนใช้สิทธิเข้าประชุม และการซักถาม และการออกเสียงในที่ประชุม ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ตลท.) ได้แนะนำหลักปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการประชุมพู้ดีอหุนหลักๆ เรื่อง ให้บริษัทต่างๆ เปิดโอกาสให้สิทธิได้มากและกว้างขวางขึ้น เช่น การให้สิทธิผู้ดีอหุนเสนอความคิดเห็นเป็นกรรมการบริษัท เป็นต้น

นอกจากนี้ ก.ล.ต. และ ตลท. ยังให้การสนับสนุนสมาคมส่งเสริมผู้ลงทุนไทยเป็นองค์กรเผยแพร่ให้ความรู้แก่กลุ่มทุนหรือผู้ดีอหุน

รวมทั้งผลักดันให้นักลงทุนใช้สิทธิในการเข้าร่วมประชุมและการทำหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพในที่ประชุม

ด้วยพัฒนาการส่งเสริมหลายๆ ทางข้างต้น ทำให้การประชุมสามัญผู้ถือหุ้นในระยะ 2-3 ปีที่ผ่านมา มีรูปแบบที่มีความหลากหลายมากขึ้น ไม่ใช่แค่การประชุมผู้ถือหุ้นในปัจจุบันมีความซับซ้อนมากขึ้น รูปแบบการนำเสนอข้อมูลที่หลากหลายมากขึ้น การประชุมจึงให้เวลาภายนอกงานกว่าเดิมทำให้มีเหตุการณ์และสกัดกั้นไม่ได้มากขึ้น

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับการประชุมผู้ถือหุ้น

ในอดีตการประชุมผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่ใช้เวลาไม่นาน มีการซักถามพูดเป็นพิธี เกเรงออกเกรงใจแบบไทยๆ ต่างกับปัจจุบันอย่างสิ้นเชิง ผู้ถือหุ้นในปัจจุบันมีความรู้สึกมากขึ้น รู้จักใช้สิทธิใช้เสียงมากขึ้น การประชุมจึงให้เวลาภายนอกงานกว่าเดิมทำให้มีเหตุการณ์และสกัดกั้นไม่ได้มากขึ้น

1. **เริ่มจากการสังหนังสือเชิญประชุมพร้อมรายงานประจำปี** ระยะหลังบริษัทจำนวนมากนิยมส่งรายงานประจำปีเป็นแผ่นพิมพ์ เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายในการพิมพ์และการส่งรายงานฯ พอกล่องปัจจุบันมีรูปแบบที่ประชุมจะต้องอ้างอิงข้อมูลที่ส่งไปให้ ปรากฏว่ามีผู้ถือหุ้นจำนวนมากนิยมอ่านเอกสารดิจิตอล (Hard Copy) ผู้ถือหุ้นบางท่านบอกว่าไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ บางท่านบอกว่าใช้คอมพิวเตอร์ไม่เป็น จึงสร้างประ讪ณ์ให้บริษัท จดทะเบียนทั้งหลายต้องบริหารค่าใช้จ่ายเรื่องนี้ โดยสามารถตอบสนองผู้ถือหุ้นกลุ่มที่ว่านี้ได้

2. **เวลาและสถานที่จัดประชุม** มาตรฐาน 101 หมวด 7 ของกฎหมายบริษัทมหาชนระบุไว้ว่า “สถานที่ที่จะใช้ประชุมต้องอยู่ในท้องที่อันเป็นที่ดึงดูดงานในภูมิภาคหรือจังหวัดใกล้เคียง เว้นแต่ข้อบังคับจะกำหนดได้เป็นอย่างอื่น” ในอดีตเคยมีบริษัทจัดประชุมผู้ถือหุ้น 7-8 โมงเช้า และมีบริษัทจัดประชุมตอนค่ำ โดยเลี้ยงข้าวปลาอาหารอย่างดี และเริ่มประชุมจริงๆ สามทุ่มกว่า ผู้ถือหุ้นอีกหนึ่งกลุ่มก็ยังคงลับก่อนไม่น้อย จึงสงสัยว่ามีเจตนา กิดกันไม่ให้ผู้ถือหุ้นร่วมพิจารณาภาระสำคัญ หรือไม่ บางบริษัท หวังดึงดูดประชุมที่โรงงานซึ่งต้องอยู่จังหวัดใกล้เคียงเพื่อให้ผู้ถือหุ้นมีโอกาสได้ชมโรงงาน แต่ลืมจัดรถรับส่ง ทำให้ผู้ถือหุ้นไปไม่สะดวก จึงตั้งข้อสงสัยว่าจะตัดสิทธิ หรือส่งเสริมการใช้สิทธิกันแน่

3. **เวลาที่เริ่มประชุม** ในอดีตมีบริษัทเจ้าเลือกพยายามถ่วงเวลาในการลงคะแนนเสียงประชุมจนเลยเวลาเริ่มประชุม แล้วเริ่มดำเนินการประชุมลงมติวาระสำคัญ (ที่มีเลศนัย) จึงเปิดโอกาสให้ผู้ถือหุ้นทยอยเข้าประชุมในวาระอื่นๆ ซึ่งไม่สำคัญ บางบริษัทอาจไม่มีเจตนา ร้าย แต่ไม่ระบุเอกสารแสดงตนเพื่อละเหลือบเงินให้หัวหน้าเจ้าหน้าที่ผู้ถือหุ้น ไปประชุมแล้วขอตรวจสอบที่ไม่แจ้ง ล่วงหน้าทำให้เข้าประชุมไม่ทัน หรือเริ่มประชุมล่าช้า

4. **ระยะเวลาที่ใช้ประชุม** สัดส่วนของระยะเวลาที่ใช้ประชุมเมื่อ 3-5 ปีก่อน เฉลี่ยอยู่ที่ 1 ชั่วโมงเศษ 2-3 ปีที่ผ่านมาเฉลี่ย 1.5-2 ชั่วโมง จะเห็นว่าระยะเวลาที่ใช้ประชุมภายนอกนั้นเพิ่มขึ้น เพราะผู้ถือหุ้นรู้จักซักถามมากขึ้น ในปี 2550 น่าจะมีสัดส่วนที่น่าสนใจมาเล่าสู่กันฟังภายหลัง เพราะสมาคมส่งเสริมผู้ถือหุ้นไทยส่งบรรดาอาสาสมัครพิทักษ์สิทธิ ไปร่วมประชุมทุกบริษัท โดยได้จัดอบรมให้ความรู้และวิธีการซักถาม

แก่อาสาสมัครเหล่านี้เท่าที่ทราบ ขณะนี้ได้ยินมาว่าบรรดาอาสาสมัครซักถามจริงๆ จะพยายามติดตามผลมาเล่าให้ฟังต่อไป มีสิทธิที่น่าสนใจอีกคือเมื่อบริษัทหนึ่งใช้เวลาดำเนินการประชุมตั้งแต่ วาระแรกจนวาระสุดท้ายเพียง 8 นาทีเท่านั้น บางบริษัทเป็นบริษัทใหญ่ๆ ผู้ถือหุ้นเข้าประชุมมาก ใช้เวลาประชุมนานถึง 3-4 ชั่วโมง

5. **การตั้งคำถามในที่ประชุม** นอกจากจะมีการซักถามมากขึ้น ระยะหลังผู้ถือหุ้นมีคำถาม และการแสดงความคิดเห็นที่สร้างสรรค์มากขึ้น มีผู้ถือหุ้นของบริษัทหนึ่ง ทำการบ้านก่อนเข้าประชุมผู้ถือหุ้นทุกๆ ปี ในวาระการประชุมเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน ผู้ถือหุ้นท่านนี้จะเสนอข้อมูล และความคิดเห็นฝ่ายให้คณะกรรมการนำไปประกอบการพิจารณาวางแผนงานในปีต่อๆ ไป น่ารักมากเลยครับ

อีกการประชุมหนึ่ง มีผู้ถือหุ้นขอให้กรรมการที่เข้าร่วมประชุมทุกท่านชี้แจงต่อที่ประชุมว่า ตลอดปีที่ผ่านมากรรมการได้ทำหน้าที่เสนอแนะอะไรบ้างที่เป็นประโยชน์ต่อธุรกิจของบริษัทในที่ประชุม คณะกรรมการ เท่านั้นยังไม่พอ ขอให้กรรมการทุกท่านชี้แจงว่าในการประชุมคณะกรรมการที่ผ่านมา ท่านกรรมการเคยแสดงความคิดเห็นคัดค้านในเรื่องใดบ้างที่เป็นการป้องกันความเสี่ยงของบริษัท และเอาเปรียบผู้ถือหุ้น คำถามเหล่านี้จะเป็นการส่งสัญญาณให้ท่านกรรมการบริษัททั้งหลายรู้ไว้ว่า ถ้าท่านไม่ทำหน้าที่ให้ดี มีประสิทธิภาพ ต่อไปอาจเจอกับความที่หักกัน กวนนี้ก็ได้ เรื่องที่มีจดหมายซักถามและอภิปรายกันน้อยคือ วาระการจ่ายเงินปันผล ถ้ามีการจ่ายและอนุญาตให้ทราบที่พอสมควร

6. **การแต่งตั้งกรรมการและกำกับดูแล** ค่าตอบแทนกรรมการ ระยะหลังมีการตั้งคำถามและอภิปรายในเรื่องนี้มากขึ้น สาเหตุ น่าจะมาจากผู้ถือหุ้นมีข้อมูลประกอบการพิจารณามากขึ้น บริษัท จดทะเบียนทุกบริษัทต้องเปิดเผยค่าตอบแทนกรรมการ และจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมของกรรมการทั้งปีเป็นรายบุคคลในรายงานประจำปีที่ผ่านมา จึงมีคำถามเกี่ยวกับค่าตอบแทนที่จ่ายให้คณะกรรมการโดยเฉพาะกรรมการที่ได้รับค่าตอบแทนสูงผิดปกติ รวมทั้ง การขอร้องให้คณะกรรมการอย่าเสนอกรรมการที่ไม่เคยเข้าร่วมประชุมเลยให้ผู้ถือหุ้นพิจารณา นี่จึงเป็นสาเหตุที่ผู้ถือหุ้นขอให้มีการลงมติแต่งตั้งกรรมการเป็นรายบุคคลแทนการลงมติที่เดียวทั้งหมด ของกรรมการที่ครบวาระ ประดิษฐ์นี้จะเป็นการจุดประกายให้ท่านกรรมการบริษัทจดทะเบียน ทั้งหลายต้องทำงานให้คุ้มค่ากับค่าตอบแทนที่ผู้ถือหุ้นมอบให้ ไม่ใช่ใช้ชื่อเสียงหน้าตา manner เป็นไม้ประดับรับค่าตอบแทนโดยไม่ต้องทำอะไรอีกด้วย

เรื่องราวดีๆ ที่น่าสนใจเกี่ยวกับการประชุมผู้ถือหุ้นยังมีอีกมาก เหตุการณ์เหล่านี้จะช่วยให้เราเห็นภาพการเปลี่ยนแปลงของบทบาทของผู้ถือหุ้นที่มีอิทธิพลต่อการสร้างบรรษัทภิบาลที่ดีของบริษัทจดทะเบียน โดยเฉพาะผู้ถือหุ้นที่เป็นนักลงทุนสถาบันซึ่งมีการกำหนดนโยบายภายใน เพื่อใช้เป็นแนวทางการออกเสียงลงมติในที่ประชุม ผู้ถือหุ้น ซึ่งน่าสนใจมาก และจะต้องให้เห็นถึง บทบาทและอิทธิพลของนักลงทุนสถาบันต่อการสร้างบรรษัทภิบาลที่ดีของบริษัทจดทะเบียน ซึ่งต้องขอไปอภิปรายต่อในฉบับหน้า **M&V**